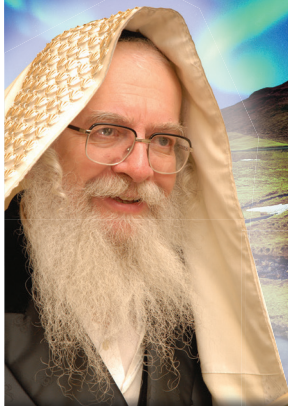

נפלאות ונסים

הצדיק מיכנאל זיניא

breslevcity.co.il

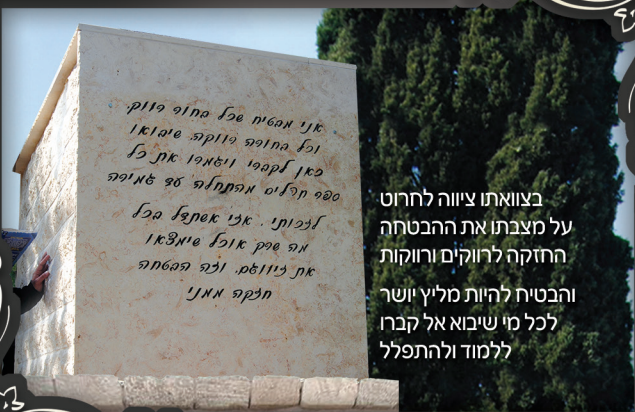

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** זיע"א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויצאו מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט על מצבתו את ההבטחה החזקה תרוקים ורווקות והבטיח להיות מליץ יושר לכל מי שיבוא אל קברו ללמוד ולהתפלל

קונטרס

נפלאות וניסים

יגלה מה יביא לנו נסים נגלים, וישגזפה
לראות במו עינינו ישועות ונפלאות עד
שנגאל גאלת עולם.

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובכ"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קוֹנְטֵרַס

נפלאות וניסים

א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
אוֹמְרִים (ירוּשְׁלָמִי בְּרָכוֹת, דָּף סג.): אִם בָּאָה עַל הָאָדָם
צָרָה, לֹא יִצְוַח לֹא לְמִיכָאֵל וְלֹא לְגַבְרִיאֵל אֲלֵא
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ; הֵינּוּ אֶפְלוּ אָדָם יֵשׁ לוֹ
כַּח עֲלִיּוֹן לְהִיּוֹת מְקַשֵּׁר אֶל מַלְאָכִים, מַלְאָכֵי
מַעְלָה, עִם כָּל זֹאת אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: אֵין
לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן, אֲלֵא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם (סוּטָה
מט.); אִם בָּא עַל הָאָדָם אֵיזָה סָבֵל וְצָעַר, לֹא יִצְוַח
לֹא לְמִיכָאֵל וְלֹא לְגַבְרִיאֵל אֲלֵא אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּלִבָּד. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בָּאִין עֲרֵךְ, שְׁאֲסוּר
לְבַטֵּחַ בְּשׁוּם בֶּן אָדָם, כְּמוֹ שְׁאוּמֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ
(תְּהִלִּים קמו, ג): "אֵל תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים, בְּבֶן אָדָם
שְׂאִין לוֹ תְּשׁוּעָה"; וְהִנֵּה אָנוּ נִמְצָאִים עֹתָהּ בְּמַצָּב

קָשָׁה כְּזֶה, עֵת צָרָה הִיא לִיעֶקֶב, וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְסַמֵּךְ, אֲלֵא לְהַשְׁלִיךְ יְהִבְנוּ עַל הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, שְׂיַעֲשֶׂה לָנוּ "נִפְלְאוֹת וְנִסִּים"; וּבְאֵמַת אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נְדָה לֵא.): לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְעַל הַגֵּס אֵינוּ מִפִּיר בְּנִסּוֹ; עֶצֶם הַעֲבָדָה שְׂעִשׂוּ וַיִּשְׁמַעֲאֵל רוֹצִים לְהַכְחִידֵנוּ, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְאֵין עוֹלָה בְיָדָם, עַל אֶף כֹּל הַהִשְׁמָדוֹת וְהַהֲרִיגוֹת, הַרְצִיחוֹת וְהַשְׁחִיטוֹת שְׂעִשׂוּ כְּכֹר אֲלֵפִים שָׁנָה, עַדִּין עִם יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם, זֶהוּ הַגֵּס הַכִּי גְדוֹל. וּבְזֶה אָנוּ רוֹאִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ, רַק רוֹצֶה שְׂנַחֲזוֹר אֵלָיו בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (יוֹמָא סט.): לָמָּה נִקְרָא שְׁמֵן אֲנָשִׁי כְּנִסְתַּת הַגְּדוֹלָה? שֶׁהַחַזִּירוּ עֲטָרָה לִישָׁנָה. אֵתָא מִשָּׂה וְאָמַר: הָאֵל הַגְּדוֹל. הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. אֵתָא יְרַמְיָה וְאָמַר: גִּכְרִים מְקַרְקְרִין בְּהִיכְלוֹ, אֵיָה נּוֹרְאוֹתָיו?! לֹא אָמַר נּוֹרָא. אֵתִי דְנִיֵּאל וְאָמַר: גִּכְרִים מִשְׁתַּעֲבָדִים בְּכַנְיָו, אֵיָה גְבוּרוֹתָיו?! לֹא אָמַר גְּבוּר. אֵתוּ אֵינְהוּ (הַגִּיעוּ הֵם — אֲנָשִׁי כְּנִסְתַּת הַגְּדוֹלָה) וְאָמְרוּ: אֲדַרְבָּה! זֹו הִיא גְבוּרַת גְּבוּרַתוֹ, שְׁפוּבָשׁ אֵת יָצָרוֹ, שְׁנוֹתָן אָרְךְ אֲפִים לְרַשְׁעִים, וְאֵלוּ הֵן נּוֹרְאוֹתָיו, שְׂאֵלְמָלֵא מוֹרָאוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִיאֲךְ אֵמָּה אַחַת יְכוּלָה לְהַתְקִים בֵּין הָאֲמוֹת?! אִם

נתבונן בשנאה ששונאים אותנו אמות העולם ורוצים להכחידנו, ואף-על-פי-כן עם ישראל שורדים בכל מצב, ומתחילים מחדש, בונים בתי כנסיות ובתי מדרשות, מקנאות, תלמודי תורה ובתי ספר, כוללים, ישיבות וכו', מתחנכים את הילדים באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, לקיום המצוות, זהו הנס הכי גדול. עבר על עם ישראל מה שעבר, כל מיני משברים וגלים, ואף-על-פי-כן עם ישראל חי וקיים, אלו הנסים והנפלאות הכי גדולים. ובאמת, אנו נמצאים עתה במצב של נסיונות קשים ומרים, שהקדוש-ברוך-הוא מנסה אותנו. ואומרים חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה ב, סימן ג'): אין הקדוש-ברוך-הוא נותן גדלה לאדם, עד שבודקהו בדבר קטן, ואחר-כך מעלהו לגדלה. בודקים אותנו מלמעלה לראות אל מי נפנה בעת צרה, אל מי נרוץ במצב של פחדים. ולכן עלינו להתאחד יחד ולעזר אחד לשני, כי בזה תלויה כל הגאולה, ועל-ידי-זה נזכה לראות "נפלאות ונסים" כפי שהיה ביציאת מצרים, "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" (מכה ז, טו), גם עתה אנו צריכים לראות "נפלאות ונסים". במצרים היו עם ישראל משעבדים לפרעה, בא

מִשֶּׁה רַבְּנוּ וְגָלָה לָנוּ: "אַתָּה הָרְאֵתָ לְדַעַת, כִּי הַיְיָ הוּא אֱלֹקִים, אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ" (דְּבָרִים ד, לה), גָּלָה לָנוּ אֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, גָּלָה לָנוּ שְׂאִין לָנוּ לְמִי לְפָנוֹת רַק אֵלֵינוּ יִתְבַּרֵךְ, וְכֻלָּם צָעֲקוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, עַד שֶׁהִתְגַּלָּה אֵלֵינוּ וְגָאֲלָנוּ. כְּמוֹ-כֵן עֲכָשׁוּ אָנוּ נִמְצָאִים בְּמִצְבַּ כְּזֶה, שְׂמִסְבָּכִים אוֹתָנוּ מִכָּל הַכּוֹפְרִים, וְרוֹאִים שֶׁכָּל הָעוֹלָם חַי בְּפִתְחֵי גְדוּלִים, וְאֵין יוֹדְעִים מַה יְבִיא הַמַּחֲרָ, וּמַה יִּקְרָה בְּעוֹד שְׁעָה וְרֹגַעַ. וּמַה עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת בְּעֵת כְּזֹאת? לְהִתְאַחַד יַחַד; הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנַּעֲזֹב אֵת כָּל הַהִבְלִים וְהַפְּרוֹזִים וְהַפְּלוּגִים, הַלְּשׁוֹן-הַרְעָ וְהַרְכִּילוֹת וְלִיצְנוּת, הַגְּנֻבּוֹת וְהַגְּזוּלוֹת וְהַעֲשָׂק שְׂאָנוּ עוֹשְׂקִים זֶה אֵת זֶה, וְנִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלֵינוּ יִתְבַּרֵךְ, וְנִקְבַּל עַל עַצְמָנוּ אֲהָבָה, לְאַהֲבָ אֵת כָּל יְהוּדֵי, מִי שִׂיּוֹדַע שֶׁחַיֵּב חוֹב לְפָלוּגֵי — יִפְרָעֵנוּ תַּחַף-וּמְיָד, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יֵאבֶה סֶלַח לוֹ; וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סִנְהֶדְרִין קח.): לֹא נִחַתְתֶּם דֵּינָם שֶׁל דוֹר הַמַּבּוּל, אֶף שְׁעָבְרוּ עַל כָּל הַעֲבֻרוֹת שֶׁבִּתְרוּהָ, עֲרִיזוֹת וְכוּ', אֲלָא עַל הַגְּזוּל, כִּי בְּרֹגַע שְׂאָדָם מִצִּיק לְשָׁנֵי, גוֹנֵב מִמֶּנּוּ, מְצַעֵר אוֹתוֹ, זֶהוּ הָעוֹן הַחֲמוּר בְּיִתְרוֹ.

וְהִנֵּה מְצִינּוּ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ יוֹם

אחד בשנה, שמוחל בו על כל עוונותינו, הלא הוא יום הכפורים, שאם אדם שב בתשובה שלמה, ובא ומתפלל אליו יתברך — מוחל לו, כי הוא יתברך אב הרחמן. אבל כל זה רק על עברות שבין אדם למקום, עברות שבין אדם לחברו, אדם יכול להתפלל ולעשות כל העבודות שבעולם, לילך מלבש בלבן, יחף וכו', ולא יועיל לו דבר, עד שירצה את חברו. ואם באה עלינו צרה כזו, שכל העולם מזעזע, עשו וישמעאל נלחמים זה בזה, אנו צריכים רחמים עצומים שלא נפגע מהם, והדרך היחידה להנצל — לקבל על עצמנו לאהב זה את זה, לעזר זה לזה, ולהוציא מתחת ידיו כסף גנבה או גזלה, או אם לוינו כסף ולא החזרנו, שעל זה נאמר (תהלים לו, כא): "לזה רשע ולא ישלם", עלינו לעשות בדרך הבית אצלנו; אם אנו רואים חכמי ישראל, חכמי התורה שנמצאים בצרה, עלינו לבקש רחמים עליהם, כי הם סובלים את סבלנו, על השנאה והקנאה, התחרות והכבוד שיש בינינו. על-כן עלינו להתחיל לפשפש במעשינו, וכך אחד ואחד צריך לחשב בעצמו, פן ואולי אני חייב, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (עין סנהדרין לו): חייב כל אדם לומר, כל העולם לא נברא אלא בשבילי;

נפלאות וניסים

אומר על זה רבנו ז"ל (לקוטי-מהר"ן, חלק א', סימן ה'): אם אדם יעשה לעצמו את החשבון, שכל העולם פלו לא נברא אלא בשבילו, נמצא, שהוא צריך לתקן את העולם, ועליו לחזור בתשובה שלמה, ולבדק בעצמו — אולי יש בו שנאה על איזה יהודי, אולי דבר לשון הרע על איזה בר ישראל, אולי הוא אשם, ועליו לחזור בתשובה שלמה, כי אין זו עצה לתלות את הקולר בצואר הזולת, ולומר: ההוא אשם וכו', אלא צריך לחשב: הכל נארע בגללי, ואם כל אחד ואחד יעשה את החשבון הזה, שאני חייב בדבר, ואני צריך לחזור בתשובה שלמה, ועלי לפשפש במעשי — הנה העולם נראה אחרת לגמרי. ואומרים חכמינו הקדושים (יומא פו:): יחיד ששב — מוחלים לכל העולם פלו; אם יש יהודי אחד ששב בתשובה אמיתית, ועושה לעצמו חשבון: "שמו שמים, עד עכשו היתה אצלי גזענות, רשעות, אכזריות, לא רציתי לעזר לזולת, לא רציתי להצטער בצרת הזולת, לא ענין אותי הקורה עם הזולת, ואני חוזר בתשובה שלמה, ומתאחד עם כלל נשמות ישראל, ועושה כל מיני פעולות שתהיה אהבה ואחדות ביניהם", אם הוא מגיע

לְדַרְגָּה כְּזוֹ, שֶׁהוּא יְחִיד שְׁשׁוּב, אֲזִי מוֹחֲלִים לְכָל
הָעוֹלָם כְּלוּ. וּמָה אָנוּ רוֹאִים? שֶׁכָּל הַנִּגְעִים אָדָם
רוֹאֶה חוּץ מִנִּגְעֵי עֲצָמוֹ (נִגְעִים ב, ה); כִּי טֹבֵעַ
הָאָדָם שֶׁמִּסְתַּכֵּל בְּמַגְרָעוֹת שֶׁל כָּל־אֶבֶל לֹא
בְּחֶסְרוֹנוֹתָיו הוּא, וְזוֹ הַצָּרָה הִכִּי גְדוֹלָה.

וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּתְאַחַד יַחַד, וְנִנְעֹזר זֶה לְזֶה,
כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב צְדָקָה וְחֶסֶד
שֶׁאֶחָד עוֹזֵר לַשֵּׁנִי, אֲשֶׁר רַק בְּזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה לְגֹאֲלָהּ.
כִּי הָעוֹלָם נִכְרָא רַק בְּשִׁבִיל חֶסֶד, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב
(תהלים ט, ג): "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה", הֵאֵם אָנוּ עוֹשִׂים
צְדָקָה וְחֶסֶד לְזוֹלָת? הֵאֵם אָנוּ עוֹזְרִים לַשֵּׁנִי?!
יְכוּלִים לְחַלֵּף יָמִים וְשָׁבוּעוֹת, וְאָנוּ גָרִים בְּאוֹתוֹ
בְּנִיָּן, וְאִפְלוּ אֵינָנוּ יוֹדְעִים מִי הֵם הַשִּׁכְנִים שֶׁלָּנוּ.
הֲבֵיאָה נַעֲשֶׂה חֶשְׁבוֹן נַפְשׁ, הֵאֵם אֵין לָנוּ שָׂכָן אִמְלָל,
זָקֵן, גְּלָמוּד, קָשִׁישׁ, שְׁיֵלְדִיו אֵינָם גָּרִים בְּסִמִּיכוֹת
אֵלָיו, וְכִשְׁאָנוּ שׁוֹלְחִים יְלָדֵינוּ לְעֶרֶךְ קְנִיּוֹת, לָמָּה
לֹא נִדְפַק עַל דִּלְתוֹ וְנִשְׁאַלּוּ לְצָרְכָיו, וּמָה דְרוֹשׁ לוֹ
וְכוֹי, הֲלֹא בְּזֶה אָנוּ יְכוּלִים לְקַנּוֹת לְעֲצָמָנוּ עוֹלָם
וּמְלוֹאוֹ. חֶסֶד — זֶה הַמַּדָּה שֶׁבָּהּ פָּבֵשׁ אֲבִרְהֵם
אֲבִינוּ אֶת הָעוֹלָם, עַד כִּדִּי כִּף שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה יב, סִימָן ט'): :

"בְּהַבְרָאָם" — בְּאַבְרָהָם, כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לֹא נִבְרָא
 אֲלָא בְזִכּוֹת אַבְרָהָם; וְכֵן אוֹמְרִים (יְלֻקוּט בְּרֵאשִׁית
 צה): הִקְרִיא אַבְרָהָם שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 בְּפֶה כָּל עוֹבֵר וְשׁוֹב, עַד אַבְרָהָם אָבִינוּ לֹא יָדְעוּ
 מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָבִינוּ אַבְרָהָם הִיָּה הָרֵאשׁוֹן
 שֶׁגִּלָּה וּפְרָסָם אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ, וְאַיֶּךָ? עַל-יְדֵי
 מִדַּת הַחֶסֶד. וְלֵמָּה זָכָה? אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה מִג, סִימָן ז'): אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי לֹא הִיָּה שְׁמִי נִכְרַ לְבְרִיּוֹתִי, וְהַפְרַתִּי
 אוֹתִי בְּבְרִיּוֹתִי, מֵעֲלָה אֲנִי עֲלֶיךָ כְּאִלּוּ נַעֲשִׂיתָ שְׂתַף
 עִמִּי בְּבְרִיתוֹ שֶׁל עוֹלָם; אַבְרָהָם אָבִינוּ נַעֲשָׂה שְׂתַף
 לוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן רָאָה "נִפְלְאוֹת וְנִסִּים" עַל כָּל צַעַד
 וְשַׁעַל, וְעַל אֵף הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים שֶׁעָבְרוּ עָלָיו —
 הַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וּכְמֵאמָרָם ו"ל (אֲבוֹת ה, ג): עֲשֵׂרָה
 נְסִיווֹת הַתְּנִסָּה אַבְרָהָם אָבִינוּ וְעַמֵּד בְּכֻלָּם; וְלִכֵּן
 זָכָה לְנִסִּים וְנִפְלְאוֹת, וּמָה הִיָּה סוּד הַצְּלָחָתוֹ? מִדַּת
 הַחֶסֶד, שֶׁעָשָׂה חֶסֶד עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלֹא
 הִסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה. וְהִנֵּה יֵשׁ לָנוּ מִצְוֹת כְּאִלּוּ
 לְמֵאוֹת אִם לֹא לְאַלְפִים; בֵּאוּ נַעֲשֵׂה חֻשְׁבוֹן —
 הָאֵם אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים חֶסֶד עִם הַהוֹרִים וּמְכַבְּדִים
 אוֹתָם, אֲשֶׁר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה,
 פְּרָשָׁה ו, סִימָן ב'): חֲמוּרָה שֶׁבְּחֲמוּרוֹת כְּבוֹד אָב

ואם; האם אנו הולכים לבקרים? האם אנו
 מצלצלים אליהם? הלא זהו החסד הגדול ביותר!
 חכמינו הקדושים אומרים (קדושין ל:): בזמן שאדם
 מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש-ברוך-הוא,
 מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני. אם
 מכבדים את ההורים מכבדים בזה את הקדוש-
 ברוך-הוא. ואם גרים ברחוק מקום מהם, צריכים
 להקפיד לטלפן אליהם בכל יום ויום, ולעשות
 לעצמו הרגל בזה, ולשאל בשלומם תדיר, ומלבד
 שזו מצות עשה, זהו גם חסד נפלא, ואחר-כך
 נקבל זאת בחזרה, שגם הילדים שלנו יכבדו
 אותנו. ולהפך — זה לעמת זה, כפי שאנו נוהגים
 עם ההורים, כך יתנהגו עמנו ילדינו. וכן בכל פרט
 בחיים; אמר הקדוש-ברוך-הוא: חביב עלי חסד
 שאדם גומלים זה לזה יותר מכל העולות שזבח
 שלמה לפני (ילקוט הושע, רמז תקכב); ולכן עלינו
 לעשות בדרך הבית, אנו גרים בבנין אחד ולא
 אכפת לנו מהזולת, היתכן?! גרים אתנו אלמנה
 ויתומים, או ישישים וישישות למה לא נעזרם?
 זו נקראת אהבה, זה נקרא חסד! הלא רק בזכות
 אהבת הבריות נזכה שהקדוש-ברוך-הוא ישמע
 תפלתנו. אנו צועקים וצווחים אליו יתברך,

ומבקשים ומתחננים על חכמי ישראל, חכמי
 התורה שאבדו ואינם, ואנו נותרנו יתומים, ומצבנו
 קשה ועגום ביותר, כי צדיק אבד — לדורו אבד,
 אם נסתלק צדיק מן העולם, יורד חשף גדול
 בעולם. ואנו רואים כשנפטר צדיק, חכם, ראש
 ישיבה וכו', באים מאות אלפי אנשים ללוותו
 בדרך האחרונה, אף שלא הפירוהו וכו', זה מראה
 ומוכיח בעליל, שהוא ורק הוא שמר אותנו, בזכות
 הרבצת התורה שלו נצלנו, תורתו הגנה עלינו.
 ואומרים חכמינו הקדושים (מגלה ג): אף על גב
 דאיהו לא חזי, מזליה חזי. הנשמה שלנו הרגישה,
 שפתאם נסתלק הצדיק, חסר לנו משהו, חלל עצמק
 נפער, אזי כלנו יצאנו ללוותו. והנה חכמי התורה,
 חכמי ישראל, נמצאים עתה בצרה גדולה מאד,
 ועלינו לבקש רחמים רבים שהקדוש-ברוך-הוא
 יאריך ימיהם ושנותיהם, וימשיכו להתפלל
 בעבורנו, וזכותם תגן עלינו. מה עלינו לעשות?
 להרבות בצדקה וחסד. אומרים חכמינו הקדושים
 (ספ"ה ט:): אין צדקה משתלמת אלא לפי חסד
 שבה. אצל הקדוש-ברוך-הוא חשוב רק חסד,
 לעזר זה לזה, זהו החסד הגדול ביותר, עלינו
 לשמר עצמנו מכל מיני גזענות ושנאה, ובזכות זה

נזכה, שיקבל הקדוש-ברוך-הוא תפלתנו, ונזכה
 כְּכַר לְרֵאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֵׂה
 עִמָּנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל שָׁעָה וּבְכֹל עֵת וְרִגְעַ.
 וְעַקֵּר הַנֶּס הַכִּי גָדוֹל, שְׁנִזְכֶּה כְּכַר לְצֵאת מֵהַגְלוֹת
 הַמֶּרֶה, וְנִגָּאֵל בְּגֵאלֵת עוֹלָם.

ב.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! הִנֵּה אָנוּ שְׂרוּיִים בְּמִצָּב
 קִשָּׁה מָאֵד, אֲשֶׁר כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מְחַפִּים וּמִצְפִּים
 כְּכַר לַיּוֹם הַיְשׁוּעָה, יוֹם הַגָּאֻלָּה, שְׁנִזְכֶּה כְּכַר
 לְהִגָּאֵל, אֲבָל כְּדֵי שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֵׂה עִמָּנוּ
 "נִפְלְאוֹת וְנִסִּים", עֲלֵינוּ לְהַכִּין עֲצָמָנוּ, לְשֵׂאל כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד לְעִצְמוֹ: הֲאֵם אָנִי מוּכָן לְגָאֻלָּה אוֹ לֹא;
 כִּי בְּאֵמֶת מַה יְהִיָּה בְּעֵת הַגָּאֻלָּה? הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא יִתְגַּלֶּה אֵלֵינוּ בְּמֵלֶאכְבוֹדוֹ, שְׁפֹל אֶחָד מֵאֵתָנוּ
 יִזְכֶּה לְהַרְגִישׁ, אִיךָ שְׁמֵלֶא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא
 יִתְבָּרֵךְ מְמֵלֶא כָּל עַלְמֵינ וְסוּבֵב כָּל עַלְמֵינ וּבְתוֹךְ
 כָּל עַלְמֵינ, וְכָל אֶחָד יְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, יְקִים
 מִצּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, יִלְמַד תּוֹרָה בְּדִבְקוֹת
 עֲלוֹנָה, אֲבָל לִזְכוֹת שְׁנִגִיעַ לַיּוֹם הַמִּיחָל הַזֶּה,
 שְׁנִגָּאֵל מִכָּל צְרוּתֵינוּ, זֶה תְּלוּי בָנוּ, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי

רבותינו ז"ל (עין דברים רבה, פרשה ב', סימן כג): אין
 ישראל נגאלים אלא בתשובה. עלינו לשוב
 בתשובה שלמה על כל עוונותינו, ואם נחפש
 ונבקש, נמצא הרבה דברים שדרושים תקון. והנה
 יש לנו מצוות בין אדם למקום ובין אדם לחברו.
 הקדוש-ברוך-הוא צוה אותנו לקיים מצוותיו, שהם
 רצונו יתברך, וכזה שאנו מקיימים תרי"ג מצוות,
 אנו ממלאים רצון הבורא יתברך שמו. ולכן איזו
 שמחה צריכה להיות לנו בעת קיום המצוות, שאנו
 זוכים לעשות רצונו יתברך, היש שמחה גדולה
 מזו?! ולכן אומרים חכמינו הקדושים (ויקרא רבה,
 פרשה לה, סימן ח'): למדתך תורה דרך ארץ,
 שכשיהא אדם עושה מצוה, יהא עושה אותה בלב
 שמח. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן
 כד): אם אדם נמצא במדור הקלפות, בר מינן, חטא
 ועשה כל מיני תועבות רעות, רחמנא לצלן, נעלם
 ונסתר ממנו אורו יתברך, אבל אם הולך ומקיים
 מצוה אחת בשמחה עצומה, יש פח במצוה
 להעלותו למעלה מנפשין, ריחין ונשמתינן, עד
 שיגיע לגלוי אלקות, ויכול לצאת ממדור הקלפות,
 ולעלות מעולם העשייה לעולם היצירה, ומעולם
 היצירה לעולם הבריאה, ומעולם הבריאה לעולם

האצילות, עד שיגיע לגלוי אלקות. כל זה זוכה על-ידי מצוה אחת שעושה בשמחה, על אחת כמה וכמה כשזוכה לעשות הרבה מצוות בשמחה, דיקא על-ידי-זה יוצא מכל צרותיו. וכמאמרם ז"ל (קדושין לט:): כל העושה מצוה אחת, מיטיבין עמו ונוחל את הארץ. מצוה אחת שיהודי עושה, מקבל על זה שכר אין סופי; אם היינו יודעים מה זה קיום המצוות, היינו רוקדים בַּעַת עֲשִׂיתָן. אבל לצערנו הרב, איננו יודעים מעלתן. ואומרים חכמינו הקדושים (סוטה ג:): כל העושה מצוה אחת בעולם הזה, מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא; המצוה האחת שמקיים, מלנה אותו כל ימי חייו, ואחר-כך כשפשיט את גופו, ועולה למעלה למעלה, המצוה אינה עוזבת אותו. ומכל שכן שעושה הרבה מצוות, הן מסבבות אותו, כמאמרם ז"ל (שמות רבה, פרשה לב, סימן ו'): עושה אדם מצוה אחת, הקדוש-ברוך-הוא נותן לו מלאך אחד, עושה שתי מצוות, הקדוש-ברוך-הוא נותן לו שני מלאכים, עושה הרבה מצוות, הקדוש-ברוך-הוא נותן לו חצי מתנהו. איזו שמחה צריכה להיות לנו בעת קיום המצוות, ובזכות קיומן — נזפה לגאלה. נשאלת השאלה: הלא כל עם ישראל

עושים מצוות, וכמאמרם ז"ל (ברכות נו): אפלו
הריקנין שפך — מלאים מצוות פרמון; אדם ריק
לגמרי, אבל אם נחפש ונבקש, נמצא אצלו נקודות
טובות, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק
א', סימן רפב), שצריך לדון את כל אחד ואחד לכף
זכות, וגם את עצמו צריך לדון לכף זכות, פי אין
זו עצה להחזיק עצמו לרשע ואת הזולת לחוטא,
ואף אם אדם מרגיש שהוא הכי רחוק, אומר על
זה דוד המלך (תהלים לו, י): "ועוד מעט ואין רשע
והתבוננת על מקומו ואיננו", הינו שהפסוק מזהיר
לחפש ולבקש ולמצא בעצמו עוד מעט טוב ששם
אינו רשע, ואז יתבונן ויראה שאינו אותו אדם.
ובאמת אומרים חכמינו הקדושים (מדרש תהלים,
מזמור ו'): אין לה אדם מישראל שאין לו הרבה
מצוות המקיפות אותו, ואם-כן למה איננו זוכים
להגאל? אלא עלינו לזכר, שהמצוות מחלקות
לשנים: מצוות בין אדם למקום, בין אדם לבוראו,
כגון: מצות תפלין, ציצית, שבת, טהרת המשפחה
וכדומה, שהן מצוות השכיכות בין אדם לקונו, וכן
ישנן מצוות שבין אדם לחברו. אומרים חכמינו
הקדושים (יומא פו): מצוות שבין אדם למקום —
יום הפפורים מכפר; בר מינן, אדם נכשל ונפל

וְעָבַר עַל צוּי הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אִם חוֹזֵר
 בְּתִשּׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּמִתְחַרֵּט עַל חֲטָאָיו וּמִתְוַדֶּה
 עֲלֵיהֶם, בָּא יוֹם הַכְּפוּרִים וְנִמְחַל לוֹ עַל הַכֹּל, אָבֵל
 עַל עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לַחֲבֵרוֹ — אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים
 מִכֹּפֵר, עַד שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ. לֹא יוֹעִיל לְאָדָם
 מְאוּמָה, אֲתָה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי תִשּׁוּבָה
 שְׁבָעוּלָם — לְצוּם, לְתַת צְדָקָה, לְהִרְבוֹת בְּמִצְוֹת,
 לְלַמֵּד תּוֹרָה, בִּינוֹן שְׁצַעֲרָתָ אֶת הַזּוּלָת, גְּנוּבָתָ
 מִהַזּוּלָת, עֲשִׂקָתָ אֶת הַזּוּלָת, לֹא יוֹעִיל לָךְ דְּבָר, עַד
 שִׁתְּרָצָה אֶת חֲבֵרְךָ, תִּשְׁלַם אֶת הַגְּזֵלָה שֶׁגִּזַּלְתָּ מִמֶּנּוּ,
 תִּכְבְּדוֹ וּתְיַקְרוֹ וְכוּ', וְאִזּוֹ יִכְפֹּר לָךְ, וּבִזְוָה תִּלְוִיָּה כָּל
 הַגְּאֻלָּה. עִם יִשְׂרָאֵל מוֹסְרִים נִפְשָׁם זֶה אֶל־פִּיִּם שָׁנָה
 וּמְקִיָּמִים אֶת הַמִּצְוֹת בְּמִסִּירוֹת נִפְשָׁ הַכִּי גְדוּלָה
 — "מִי כַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ", אֵין
 לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵמָה וְלִשׁוֹן, שְׁמוֹסְרִים נִפְשָׁם
 בְּעִבּוּרוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ עִם יִשְׂרָאֵל. הוֹרְגִים, רוֹצְחִים,
 שׁוֹרְפִים בְּכָל מִינֵי מְשֻׁנּוֹת וְאַכְזָרִיּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל אֶל־פִּיִּם שָׁנָה, עֲשׂוֹ וַיִּשְׁמַעֲאֵל עוֹשִׂים שְׁמוֹת
 בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְעַם כָּל זֹאת עִם יִשְׂרָאֵל בּוֹנִים בְּתִי
 כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מִדְּרָשׁוֹת, יְשִׁיבוֹת, כּוֹלְלִים, מְקַנְאוֹת,
 תִּלְמוּדֵי תּוֹרָה, מְקִיָּמִים מִצְוֹת בְּמִסִּירוֹת נִפְשָׁ הַכִּי
 גְדוּלָה, וְעַדִּין בֵּן דָּוִד לֹא בָּא, וְשׁוֹאֲלִים מֵה זֶה וְעַל

מה זה? אומרים חכמינו הקדושים (יומא ט:):
 מקדש שני לא תרב אלא על שנאת חנם, שאיש
 שונא את זולתו על לא דבר, ולכן אף שלמדו
 הרבה תורה וקימו הרבה מצוות, עקב השנאה הזו
 תרב הבית, ומסימת הגמרא ואומרת: 'ועדין מרקד
 בינן'. לדאבונו, אנו עדים לגזענות שנתפשטה
 בינינו, לפלוגים ולפרודים שישנם בקרבנו, לאי
 הבנות שמסבבות אותנו. אומרים חכמינו
 הקדושים (יבמות יג:): "לא תתגודדו" — לא תעשו
 אגדות אגדות; עם ישראל אסור להם להפרד זה
 מזה, מה זה צריך להיות?! פלגים פלגים, דור של
 מפלגות כדור ההפלגה, שכל אחד צועק שמפלגתו
 הצודקת והנכונה, בשעה שלנו עם ישראל יש
 תורה אחת, ועלינו להתאחד בצותא כלל נשמות
 ישראל סביב התורה, אנו עם ולשון רק על-ידי
 התורה וקיום המצוות, וזה צריך להיות מרכז
 מיינו, ודיקא על-ידי-זה נזכה ל"נפלאות וניסים"
 שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, ויגאלנו גאלת
 עולם.

ולכן עקר התשובה שעלינו עכשו לעשות, זה
 על שנאת חנם שישנה בינינו, וכמה שנדבר מנקדה

זו — לא די בְּזָה, כי פָּלְנוּ נְגוּעִים בַּנֶּגַע הַזֶּה שֶׁל גִּזְעוֹנוֹת, הַנֶּגַע שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע, רְכִילוֹת, לִיצְנוּת, שָׂזָה הָעוֹן הַחֲמוּר בְּיוֹתֵר, וְאוֹמְרִים תְּכַמְּיֵנו הַקְּדוֹשִׁים (עַן עֲרִכִין טו:): כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע, אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אֵין אָנִי וְהוּא יְכוּלִים לְדוּר בְּעוֹלָם; מִי שֶׁמְדַבֵּר רַע עַל הַזּוּלָּת, הוּא מְסַלֵּק מִמֶּנּוּ אֶת הַשְּׂכִינָה, וְאֵינוּ מְרַגֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכִשְׁמְסַלֵּק מִמֶּנּוּ אֶת הַשְּׂכִינָה — מְסַפֵּן, אֵין לוֹ פְּרִנְסָה, וְסוּבֵל עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, סוּבֵל יְסוּרִים מְרוּרִים, אֵין לוֹ שְׁלוֹם-בֵּית, אֵין לוֹ נַחַת מִהִלְדִּים, אֵינוּ רוֹאֶה בְּרָכָה בְּכֶסֶף; כִּי כִשְׂאָדָם דְּבוּק בַּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיוֹדֵעַ אֲשֶׁר אֵין בַּלְעַדָּיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרֵּךְ מִחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, אֲזוּ מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ שִׁפְעַ, וְרוֹאֶה בְּרָכָה בְּכֶסֶף, וַיֵּשׁ לוֹ שְׁלוֹם-בֵּית, וְרוֹאֶה נַחַת מִלְדָּיו, כִּי כִּף אוֹמְרִים תְּכַמְּיֵנו הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת י:): שָׁמוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — שְׁלוֹם; וְלִכְּן אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵּךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְאוֹמְרִים תְּכַמְּיֵנו הַקְּדוֹשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג'): לֹא מְצָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי הַמְחִזִּיק בּוֹ בְּרָכָה, אֶלָּא הַשְׁלוֹם. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְעוֹר לָנוּ, חֲפֵץ לְגַאֲלָנוּ, אִף דָּא

עָקָא, שְׁאָנוּ דוּחִים מֵאֲתָנוּ אֶת הַגְּאֹלָה, כִּי אִם יֵשׁ
 פְּרוּדִים וּמַחְלֵקֵת וְאֵי הַבְּנוֹת בֵּינֵינוּ, בְּזֵה אָנוּ
 מְסֻלָּקִים אֶת הַשְּׂכִינָה, וְגוֹרְמִים לְעֹבֹב הַגְּאֹלָה.
 וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן טו):
 הָעֶבֶר אֵין, מָה שְׁעֶבֶר — עֶבֶר, כְּכֹר חֶרֶב בֵּית-
 הַמִּקְדָּשׁ, הַמָּקוֹם שֶׁמִּשָּׁם יֵצֵא אוֹר לְכֹל הָעוֹלָם כְּכֹר
 חֶרֶב וְאֵינָנוּ, וּמָה עוֹשִׂים עִתָּהּ? אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל:
 עֲכָשׁוּ עֲלֵינוּ לְרֵאוֹת שְׁלֵא נִהְיָה אָנוּ הַמְּעַפְכִּים בְּנֵין
 בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, עֲלֵינוּ לְבַפּוֹת הַרְבֵּה לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ,
 שְׁאֵינָנוּ לֹא נֶעֱכַב אֶת הַגְּאֹלָה. וְכָל אֶחָד וְאֶחָד
 מֵאֲתָנוּ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לְעֲצֻמוֹ חֲשָׁבוֹן: מִי יוֹדֵעַ אִם
 לֹא בְּעֻטֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ עֲדִין לֹא נִבְּנָה, מִי יוֹדֵעַ אִם
 לֹא עֲקֵב עֲוֹנוֹתֵי הַמְּרֻבִּים, הַשְּׁנֵאת חֲנֹם שְׂיֵשׁ בֵּי,
 לֹא נִבְּנָה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. וְלִכֵּן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשָׁלַּיִם יוֹמָא א, א): כֹּל דּוֹר שְׁלֵא נִבְּנָה
 בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו, מַעְלָה עָלָיו כְּאֵלוֹ נִחְרַב. כִּי
 אִם עֲדִין לֹא נִבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, סִימָן שֶׁבֶר מִיָּנָן,
 אֲנִי הַחֲרַבְתִּיו, וְאֲנִי מַעְכַּב אֶת הַגְּאֹלָה. וְלִכֵּן הָעֵקֶר
 לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה בְּעֲצֻמוֹ, וְלֹא לְחַפֵּשׁ מוֹמִין בְּאַחֲרִים,
 אֲלֵא עַל כֹּל אֶחָד וְאֶחָד יִרְאֶה לְתַקֵּן אֶת הַפְּגוּם
 אֲצִלוֹ, וְאִם כֹּל אֶחָד יִחְשַׁב בְּצוּרָה זוֹ, שְׂאֵין לָנוּ עַל
 מִי לְהַשְׁעֵן אֲלֵא עַל אֲבֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְעֲלֵינוּ לְתַקֵּן

מעשינו וְלשוב בתשובה, אִז נזכה לראות בבנין
הבית ובגאֵלה השלמה, ונפטר מכל הצרות, ויעשה
עמנו הקדוש-ברוך-הוא "נפלאות וניסים". וזהו
שאומרים חכמינו הקדושים (יומא פו:): יחיד
שעשה תשובה — מוחלים לְכָל העולם פלו. אם
אדם מרגיש עצמו יחיד, אָנִי לְבַד בְּכָל העולם פלו,
וּכְמֵאמָרָם ו"ל (סנהדרין לג.): חַיֵּב אָדָם לומר, שְׁפָל
העולם לא נברא אֶלָּא בְּשִׁבְלִי, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל
(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'): אם העולם לא נברא
אֶלָּא בְּשִׁבְלִי, אִז עָלִי לְהִתְעַסֵּק בְּתַקוּן העולם,
ומהו? לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם
אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוּ בְּכָל העולם פלו, שֶׁזוֹ הִיְתָה
עֲבוֹדָתוֹ שֶׁל אֲבִרָהּם אַבִּינוּ, שְׁפָרְסֵם אֶת הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וּכְמֵאמָרָם ו"ל (בראשית רבה, פרשה לט,
סימן טז; וכן שם פרשה נט, סימן ח'): עַד אֲבִרָהּם אַבִּינוּ
הָיָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִקְרָא אֱלֹקֵי הַשָּׁמַיִם, אַבִּינוּ
אֲבִרָהּם הַקְּרִיא שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּפִי כָּל עוֹבֵר וְשׁוֹב עַד
שֶׁנִּקְרָא אֱלֹקֵי הָאָרֶץ, שְׁגַם פֶּה לְמַטָּה דִּבְרוּ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, שֶׁזוֹ הַשְּׁלֵמוֹת. וּכְמֵאמָרָם ו"ל (תנחומא נשא):
נִתְאַוָּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיְהִיָּה לוֹ דִּירָה
בְּתַחְתּוֹנִים. וְלִזָּה זוֹכִים כְּשֶׁאָדָם הַיְחִיד חוֹזֵר
בְּתוֹבָה, וְאִינוּ מִסְתַּכֵּל עַל אִף אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁמְפָרֵשׁ

רַבְּנוּ ז"ל אֶת הַפְּסוּק (יחזקאל לג, כד): "אָחַד הִיָּה אַבְרָהָם", שְׁאַבְרָהָם אָבִינוּ עָבַד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ־הוּא הוּא בַּחֲנִינָת אָחַד, וְלֹא הִסְתַּפֵּל עַל אָף אָחַד, אָנִי יְחִידִי בְּעוֹלָם וְכוּ', וּמָה עָלִי לַעֲשׂוֹת? לְפַשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשֵׂי, הָאֵם אָנִי שׁוֹמֵר שֶׁבֶת בְּשִׂמְחָה, הָאֵם אָנִי מַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, הָאֵם אָנִי מְתַעַטֵּף בְּצִיצִית, הָאֵם אָנִי אוֹכֵל כָּשֶׁר, הָאֵם אָנִי שׁוֹמֵר טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה, הָאֵם יֵשׁ לִי זָקֵן וּפְאוֹת — הַסְּמֵל הַיְהוּדִי, הָאֵם אֵינְנִי עוֹשֵׂק מִהַזּוּלַת וְכוּ'? ! זֶה נִקְרָא יְחִיד שְׁשֵׁב, אֲזִי מוֹחֲלִים לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. אִם אָדָם מְרַגֵּשׁ עֲצָמוֹ שֶׁהוּא יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְכָל הָעוֹלָם תְּלוּי רַק בּוֹ, וְעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה, מְקַיֵּם אֶת הַמְצֻוֹת, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת וְכוּ', הוּא מְקַרֵּב אֶת הַגָּאֲלָה.

וְלָכֵן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלִינוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלַעֲקֹר מֵאֲתָנוּ אֶת הַגּוֹזְעָנוּת הָאֲרוּרָה, אֶת הַשְּׂנֵאת חֲנָם, מִסְפִּיק שְׂנֵאָה, לָמָּה זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת, שְׁלֹא יִכְנִיסוּ בִּישִׁיבָה בַּחֹר שְׁאִינְנוּ מִהַעֲדָה שְׁלוֹ, שְׁלֹא יִכְנִיסוּ בְּכוֹלֵל אַבְרָהָם שְׁאִינּוּ שִׁיף לְחִסְדוֹת שְׁלוֹ אוֹ לְחַבּוּרָה שְׁלוֹ? ! דִּי לְשֵׁנֵאָה הָאוּלִּית הַזֹּה, וְאֵל גִּטְעָה עֲצָמְנוּ, בְּרַגַּע שְׁנִבְטַל אֶת הַשְּׂנֵאת חֲנָם שְׁזוֹרַע הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בִּינְנוּ, כִּי בַשְּׁבִיל הַבְּחִירָה

והנסיִון בְּרֵא הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַסֵּמֶךְ-דִּי-מִ"ם,
שָׁפֵל כּחוֹ — הַפְּרֵד וּמְשַׁל', כִּי אֵיךְ יָכוֹל הוּא
לְרִדוֹת עַל הַזּוּלַת, אֵיךְ הַקְּלָפוֹת וְהַסֵּטְרָא אֲחָרָא
יְכוּלִים לְשַׁלֵּט בְּעוֹלָם? רַק עַל-יְדֵי שְׁנֵאָה וּפְרוּדִים,
כִּי אִם הֵיִתָּה אֲהַבַת הַבְּרִיּוֹת, לֹא הֵיָה שְׁיָךְ בְּכָלֵל
מִחֻלְקַת וְאֵי הַבְּנוּת, כִּי אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(בְּבֹא מְצִיעָא פּד.): אֲהַבָה דּוּחֻקַת אֶת הַבֶּשֶׂר; שְׁנֵי
אֲנָשִׁים יְכוּלִים לִישֵׁן עַל חוּדוֹ שֶׁל חֶרֶב, אִם יֵשׁ
אֲהַבָה בֵּינֵיהֶם. וְלָכֵן צְרִיכִים כְּלָנוּ לִילֵךְ בְּדַרְכּוֹ שֶׁל
אֲבֵרָהּם אֲבִינוּ, וְזֶהוּ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(בִּיצָה לֵב): כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא
מִזְרַעוֹ שֶׁל אֲבֵרָהּם אֲבִינוּ, וְכָל מִי שֶׁאֵינוֹ מְרַחֵם עַל
הַבְּרִיּוֹת בְּיָדוּעַ שֶׁאֵינָנוּ מִזְרַעוֹ שֶׁל אֲבֵרָהּם אֲבִינוּ;
הַסִּימֵן לִידַע אִם אָנוּ מִבְּנֵי הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים —
אִם יֵשׁ לָנוּ רַחֲמָנוּת עַל הַזּוּלַת, זֶה סִימֵן שֶׁאָנוּ
יְהוּדִים קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּמִשְׁךָ כָּל הַדּוֹרוֹת לֹא
הִתְבּוֹלְלוּ הַנְּשָׁמוֹת, לֹא הִתְעַרְבוּ הַמְּשֻׁפָּחוֹת בֵּין
אֲמוֹת הָעוֹלָם, שֶׁטְבָעִם אֲכֹזְרִי. אָבֵל אִם רוֹאִים אָדָם
שֶׁמִּתְאֲכֹזֵר עַל הַזּוּלַת, גּוֹנֵב וְעוֹשֵׂק וְגוֹזֵל אוֹתוֹ, הֲרֵי
זֶה סִימֵן שֶׁמִּשְׁהוּ אֵינָנוּ כְּשׁוֹרָה אֲצִלוֹ, מִשְׁהוּ אֵינָנוּ
טְהוֹר וְכָשֶׁר בּוֹ, אוֹ מִשְׁפָּחָתוֹ נִתְעַרְבָה בְּמִשְׁךָ
הַדּוֹרוֹת, כִּי יְהוּדֵי אֲמַתִּי אַף פְּעַם לֹא יֵצִיק לַזּוּלַת,

אף יש עלינו למוד זכות (תהלים קה): "ויתערבו בגויים וילמדו מעשיהם", נתערבנו בין הגויים, שהם מלאי מדות רעות: רצח ואכזריות, שהיא מנת חלקם, רוצחים בדם קר, ושעים ארורים וכו'. ולכן אם אנו רוצים להגאל, אם אנו רוצים לראות נסים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" (מִכָּה ז, טו), כמו שבעת יציאת מצרים בא משה רבנו ואמר: "אין עוד מלבדו", ואומרים חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח): ראתה שפחה על היס מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי; אם אנו חפצים שתתגלה אלינו השכינה בגלוי רב מאד, כמו שהיה בעת קריעת ים סוף, עד שעוללים ויונקים שמטו נדיהם מפיהם ואמרו: זה אלי ואגנהו (עין מדרש תהלים ח); אם אנו רוצים לזכות לזה בעת הגאלה העתידה, שכלנו נזכה לראות בגלוי שכינה, ונדבר אליו יתברך, לזה צריכים אהבה ואחדות. ואומר רבנו ו"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רלט), שאי אפשר לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא רק על-ידי שלום, כמו שכתוב (תהלים קכב, ח): "אדברה נא שלום", הדבור תלוי בשלום, ולכן תקן האר"י ו"ל לקבל על עצמו מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך" קדם

התפלה, כי התפלות לא תתקבלנה למעלה אם יש שנאה; כי איך אדם בא להתפלל לפניו יתברך, אם ידיו מגאלות בדם הגנבה והגזלה שעשק את הבריות?! איך אדם רוצה שתתקבל תפלתו בשמים, אם עדין מציק ומרע לזולת?! הבה לא נטעה את עצמנו, האם אנו מקימים בשלמות מצות כבוד אב ואם, האם אנו מצלצלים אליהם לשאל לשלומם?! הלא אומרים חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק כז): העולם כלו של הקדוש-ברוך-הוא, ואינו מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואיך אנו רחוקים מזה, ההורים גדלו אותנו, נתנו לנו כל נשמתנו, ועתה אנו מזלזלים בהם; הלא זה צריך להיות היסוד אצלנו, כמאמר ו"ל (דברים רבה, פרשה ו', סימן ב'): תמורה שבחמורות — זה כבוד אב ואם, מכבדו בחייהם מכבדו במותם. ואחר-כך עלינו לראות שיהיה שלום-בית, כי איך אנו יכולים לבקשו יתברך שנגאל, בשעה שאיננו יכולים להיות ותרגים פרגע בבית, ומוציאים את הפעם והרציחה על בני ביתנו, ומפכים את הילדים וכו', מה אתנו?! הלא צריך לעבד על נקדת השלום בבית, ואז נזכה להשראת השכינה. ואחר-כך בין השכנים, די למריבות הקטנוניות שאין

מדברים חדשים ושנים וכו' זה עם זה, הלא אומר
 שלמה המלך (משלי כו, י): "טוב שכן קרוב מאח
 רחוק". הלא שכן הגר בשכנותך, טוב יותר מאח
 הגר בסוף העולם, ולכן למה לא נכבד איש את
 רעהו?! למה לא נעזר זה לזה, אשר רק בזה
 תלוי הגאולה — כשנשלים זה עם זה, כשנשתדל
 לעקר מאתנו את כל הרשעות והגזענות, את כל
 הפרודים והחלוקי דעות, וזה יהיה הכלי שהקדוש-
 ברוך הוא יעשה עמנו "נפלאות וניסים". ואומרים
 חכמינו הקדושים (דברים רבה, פרשה ה', סימן יב):
 גדול השלום, שאין הקדוש-ברוך הוא מבשר את
 ישראל שיהיו נגאלים אלא בשלום; הקדוש-ברוך-
 הוא יעזר שגזפה לקבל על עצמנו מהיום והלאה
 לאהב את כל יהודי, לעזר לזולת, וכל בר ישראל
 יהיה חשוב בעינינו ונכבדו, והיכן שיש אלמנה
 ויתומים — נשתדל לסייעם, היכן שיש איזה עני
 — נתמך בו וכו', כי העקר עלינו לראות שתשכון
 בינינו מדת השלום, ואז יגאלנו הקדוש-ברוך הוא
 גאלת עולם, אמן ואמן!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

מוסדות קהילת חסידי ברסלב יבנאל שע"י עמותת "ישמח צדיק"

ישיבה לבחורים "תפארת מוהראש"

כולל הוראה "תפארת בנימין"

כולל אברכים "אור המאיר"

בית התבשיל "אהל אברהם"

מוסדות חינוך לבנות

מוסדות חינוך לבנים

מקוה מלכה המסוגל לפקידת עקרות

הפצת ספרי רבנו ז"ל

מתנדבי מד"א

בית הכנסת הגדול "היכל הקודש"

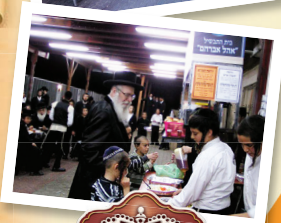
חלוקת קמחא דפסחא ועזרה לנוקמים

בית הוראה "צדק ומשפט"

השתתפו בזכות הגדולה: 04-6656666

קנו לכם זכויות במפעל חייו של הצדיק זיע"א!

מאות סועדים ביום

בוקד צהריים ערב

ללא מטרות רווח

מזה שנים רבות שעמותת "ישמח צדיק" מפעילה את מפעל החסד הגדול בצפון בית התבשיל "אהל אברהם" שייסדו כ"ק מוהרא"ש זיע"א הצדיק מיבנאל, הפועל ביבנאל בשעות הבוקר, צהריים וערב.

והכל חינם אין כסף!

אנו מזמינים אתכם לבוא ולראות בעצמכם את המפעל המדהים!

04-6656666

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה של
בית התבשיל "אהל אברהם"!

72x12 ש"ח

פנס שבוע

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"
מכתב מהצדיק מיבטאל

50x12 ש"ח

פנס יום

101x12 ש"ח

פנס חודש

התקשרו עכשיו: 04-6656666

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

מוקד אחד לכל הישועות

04-6656666

זיווג, פרנסה, הצלחה,
זרע בר קיימא, רפואה שלמה,
שלום בית, חיזוק, הדרכה, שמחה...

שאלות ותשובות של הצדיק \ חדשות ועדכונים
אמונה \ שמחה \ התחזקות \ ביטחון \ עצות וישועות

סרקו את הקוד והיכנסו לאתר ברסלב סיטי breslevcity.co.il

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתוליכנו ותצעידנו לשלום. ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז חפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו מכף כל אויב ואורב ולקטים וחיות רעות בדרך, ומכל מיני פרענויות המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתנו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנן אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כ'י מלאכי'ו יצו'ה ל'ך לשמרך בכל דרכיך:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב פאשר ראם (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנית אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת

ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו לא תקום צרה פעמיים בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר "ברסלב סיטי" בכתובת:

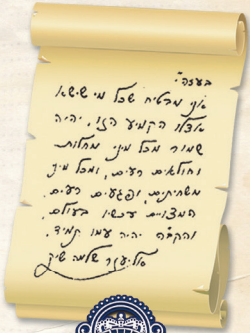
www.breslevcity.co.il הקמיע

**המקור
זהו
מדויקים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לד, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666